

למחרת אחריו, ומסנו הגעתי לכל הפרוגרמה שלנו: הקירון הוא: אי-הסליה לגבי יהודים, כיחידים, בקבוצים, כאוסה. עקרון זה מוליך בהכרח למלחמה על מדינה יהודית בא"י וזכויות מלאות בגולה.

המרכז אישר התכנית וקופעולה של הספלה מציונית

באמריקא.

16 דצמבר

לפי הפלקור הגיע מכום התעשייה למען הצבא בארץ בשנה זו לשלושה מליון לא"י, לעומת הספקה של מיליון אחד בשנה שלפני זו.

החוצרת חשנתיה של התעשייה והמלאכה בארץ היא - 15,000,000 לא"י ומספר העסוקים למעלה מ-40,000 איש. החוצרת חבלתי יהודית היא כארבעה מיליון. לפי סקירה ההסתדרות עבדו ביולי 1941 - 10,500 פועלים (ז) במקום 8,500. בינואר 1940 סו"ב רכש את תיציקה של וולקן במאת אלף ל"ש.

בצהרים נפגשתי עם ס. וולסהיים - יו"ר הועד האמריקני היהודי. הוא הביא אחו שני מזכיריו: וולדמן ו הוא דיבר רוב הזמן. מעוניין בארץ, מאמין לי וסומך על אחריותי והבנתי. היה בהחילה המלחמה הקודמת בארץ - לסידור

• / •

406802

הסיוע. יש לו בנק, עשה חונו בעצם ידו, אם כי אביו היה
 עשיר, בן 55, יש לו ששה נכדים - אם כי רק 3 בנים. כל זה
 סיפר לי בשעה האוכל. הוא אינו ספחד מא"י - אלא מציוני
 אמריקא. הם רוצים אומה יהודית פה, זכיות מיוחדות, מדברים
 על נציונליזם עולמי - זה מסכן מעמד היהודים.

אמרתי לו שאיני יודע הציונים, ההבדל ביניהם ובינו
 קסן מאשר ההבדל בינם ובינו. הסברתי לו מהציונות שלנו - חיים
 יהודיים שלמים בכל ימי החול, ולא שעה אחת בשבת, בנידון זה
 יהודי אמריקא בין שהם ציוניים ובין שאינם, שונים בהחלט, כי
 חיים הם אמריקנים. מדינה יהודית בארץ היא בשביל אלה שיבואו
 לארץ. הנשארים בארצותיהם ולא רק פה - צריכים ליהנות משווי
 זכיות, וכולנו נעמוד לימינם.

לכך הוא מסכים - אם רק ציוני אמריקא גם הם יסכימו
 לכך. נתתי לו חכניה שיהוף פעולה ואמרתי לו שאלה עקרונות
 כלליים, אבל הנוסח אינו "תורה מסיני". הוא לא ידע מה זה
 "תורה" ומה זה "מסיני". אולם הוא רוצה שהנכדים של נכדיו
 יהיו יהודים. במה יהיו יהודים אינו יודע. דת בלבד לא
 מספיקה לו, אבל הוא רוצה בכנות שיהיו יהודים.
 הוא לקח חכניתי ויעשה הכל למען שתבריו יקבלוהו.

בארבע וחצי נחאסף ועד החירום - אולם גולדסן, ליפסקי,
 ווייז, סולד לא באו - והישיבה כרגיל נהפכה לקלוב של וויכוחים
 ללא כל כסרה מסוימת, וגרוסמן כרגיל נשא את נאום האופוזיציה.
 מה בצע במושבים אלה ?

בערב יצאתי לקליבלנד - על-פי הזמנת סילבר.

17 דצמבר

בבוקר שיחה עם ברוקנר, לפני הגיענו לקליבלנד.
הוא סיפר על הריב הפנימי בציונות. הוא וחבריו לא יבקרו
אם האספה שלי, כי האגודה הציונית של סילוור קוסדה בצד
לארגון הכללי של ציוני קליוולנד.
לאחר שבאתי לקליוולנד שמעתי את האידך גיסא.
בצהרים בא סילוור לאכול איתי בהוסל. שוחחנו ארוכות על
המצב ודרשתי מאתו להקדיש יותר זמן לועד החירום - לעבודה
פוליטית.

בערב ארוחת "חנוכה" של האגודה הציונית של סילוור -
בהשתתפות ראש העיר, ציחי.
הפעם באמת לא היו נאומים אחרים, ואחרי דברים
קצרים של המינור ושירים ניתנה לי האפשרות לברר הרצאתי על שתי
החרומות האפשריות של א"י - למלחמה ולשלום.
ומיד שבתי יחד עם סילוור לחתנה הרכבה וחזרנו לנ"י.